YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)
27 päivänä marraskuuta 2003 *

Asiassa C-66/03,

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään N. Yerrell, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

vastaan

Ranskan tasavalta, asiamiehinään G. de Bergues ja C. Bergeot-Nunes,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/39/EY (EYVL L 142, s. 47) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. Rosas sekä tuomarit D. A. O. Edward (esittelevä tuomari) ja R. Schintgen,

julkisasiamies: A. Tizzano,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin kertomuksen,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut EY 226 artiklan nojalla kanteen, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 14.2.2003 ja jossa yhteisöjen tuomioistuinta vaaditaan toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/39/EY (EYVL L 142, s. 47) noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

2 Direktiivi 2000/39/EY koskee ohjeellisten * työperäisen altistuksen viiteraja-arvojen vahvistamista direktiivin liitteessä luetelluille kemiallisille tekijöille. Direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 31.12.2001 ja niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

* — Direktiivin suomenkielisessä versiossa ei ole käännetty sanaa "indicatives" (ohjeelliset).

Oikeudenkäyntiä edeltävä menettely ja asianosaisten vaatimukset

3 Koska direktiivin 2000/39/EY 3 artiklan 1 kohdassa säädetty määräaika oli päättynyt ilman, että komissio olisi saanut tietoja Ranskan tasavallalta mainitun direktiivin noudattamisen edellyttämien toimenpiteiden toteuttamisesta, komissio päätti aloittaa EY 226 artiklassa määrätyn menettelyn.

4 Koska komissio ei saanut vastausta 12.2.2002 päivättyyn viralliseen huomautukseen, se antoi 1.7.2002 Ranskan tasavallalle tiedoksi 25.6.2002 päivätyn perustellun lausunnon, jossa se kehotti tätä toteuttamaan lausunnon noudattamisen edellyttämät toimenpiteet kahden kuukauden kuluessa perustellun lausunnon tiedoksi antamisesta.

5 Ranskan hallitus vastasi perusteltuun lausuntoon 18.9.2002 päivätyllä kirjeellä. Se ilmoitti kirjeessään, että direktiivin 2000/39/EY täytäntöönpanon edellyttämää asetusta koskevaa ehdotusta valmisteltiin parhaillaan.

6 Komissio nosti näin ollen esillä olevan kanteen. Komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut EY:n perustamissopimuksen mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut direktiivin 2000/39/EY noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja/tai koska se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle

2) velvoittaa Ranskan tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

7 Ranskan tasavalta ei esittänyt virallisia vaatimuksia.

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen

8 Komissio esittää, että Ranskan tasavalta ei ole toteuttanut direktiivin 2000/39/EY noudattamisen edellyttämiä toimenpiteitä ja/tai että se ei ole ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle.

9 Ranskan hallitus ei kiistä sitä, että se ei ole pannut direktiiviä 2000/39/EY täytäntöön siinä säädetyissä määräajoissa. Se toteaa, että direktiivin täytäntöönpano on meneillään, ja selvittää syyt, joista tämä viivästyminen on johtunut.

10 Se toteaa erityisesti, että Ranskassa on joitakin ministeriöiden yleisohjeita, joissa vahvistetaan ohjeelliset viiteraja-arvot useimpia direktiivin 2000/39/EY liitteessä tarkoitettuja kemiallisia tekijöitä varten. Tämä hallitus itse myöntää, että näitä raja-arvoja on kuitenkin tarkasteltava uudelleen direktiivin 2000/39/EY valossa ja ettei niistä ole mainintaa säädöksissä. Vaikka kansallisessa oikeudessa valtuutetaankin kansalliset viranomaiset vahvistamaan pakottavat raja-arvot, yksikään säännös ei tällä hetkellä valtuuta kansallisia viranomaisia vahvistamaan ohjeellisia raja-arvoja. Lisäksi on ollut välttämätöntä perustaa useita asiantuntijaryhmiä ja kuulla eri tahoja ennen direktiivin 2000/39/EY täytäntöönpanoa.

11 Tältä osin on riittävää todeta, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan arvioitaessa sitä, onko jäsenvaltio jättänyt noudattamatta jäsenyysvelvoitteitaan, on otettava huomioon jäsenvaltion tilanne sellaisena kuin se oli perustellussa lausunnossa asetetun määräajan päättyessä, eikä yhteisöjen tuomioistuin voi ottaa huomioon tämän jälkeen tapahtuneita muutoksia (ks. mm. asia C-211/02, komissio v. Luxemburg, tuomio 6.3.2003, Kok. 2003, s. I-2429, 6 kohta).

12 Vakiintuneesta oikeuskäytännöstä seuraa myös, että jäsenvaltio ei voi sisäisen oikeusjärjestyksensä oikeussääntöihin, toimintatapoihin tai tilaan vetoamalla perustella sitä, ettei se ole noudattanut direktiivissä säädettyjä velvoitteita ja määräaikoja (ks. mm. asia C-286/01, komissio v. Ranska, tuomio 13.6.2002, Kok. 2002, s. I-5463, 13 kohta).

13 Näin ollen on todettava, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut direktiivin 2000/39/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

Oikeudenkäyntikulut

14 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska komissio on vaatinut Ranskan tasavallan velvoittamista korvaamaan oikeudenkäyntikulut ja koska tämä on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Ranskan tasavalta ei ole noudattanut ensimmäisen työperäisen altistumisen viiteraja-arvojen luettelon laatimisesta työntekijöiden terveyden ja turvallisuuden suojelemisesta työpaikalla esiintyviin kemiallisiin tekijöihin liittyviltä riskeiltä annetun neuvoston direktiivin 98/24/EY täytäntöönpanemiseksi 8 päivänä kesäkuuta 2000 annetun komission direktiivin 2000/39/EY mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kaikkia tämän direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.**

2) **Ranskan tasavalta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Rosas Edward Schintgen

Julistettiin Luxemburgissa 27 päivänä marraskuuta 2003.

R. Grass — kirjaaja

A. Rosas — kolmannen jaoston puheenjohtaja